

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Prudentia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

DE MEDUSA. CAP. XXX.

MEDUSA quoque figmentum licet fabulosum, aliqua subministravit hieroglyphica:

TERROR. CAP. XXXI.

ILLA enim horrificis Anguium hiatibus tremenda, terroris significatum habuit. Praefectum vero caput id à Perseo, terrorem summotum ab eo patria procul indicat, virtute duce, quæ per falcatum enssem, & interpositum speculum effingitur.

PRUDENTIA. CAP. XXXII.

IN historiis Theogneti antiquitatum scriptoris (nam alium Poetam Comicum memorat Athenæus) Medusa legitur ex tribus Phorci filiiis magis astu pollens, quæ regnum à patre derelictum in magnam auxerit opulentiam, atque ejus prudentiæ causa serpentinum caput illi confectum à Poetis. Cæterum Apollonius Rhodius ἐν τῇ τῆς ἀλεξανδρείας κτίσει, omnia quæ morfu lædunt genita dicitur ex guttis ejus sanguinis, qui ab obtruncato Gorgonis capite distillavit: quamvis Acusilaus nata hæc ex Typhonis sanguine asseveret. At Nicander Hesiodi testimonio ἠέων ἀφ' αἵματ', quippe Titanum à sanguine nata hæc mavult: quod tamen apud Hesiodum, in iis quæ extant operibus, non inventiur: quare nonnulli scribunt Hesiodum, à Nicandro falso citatum, qui Poetarum morem & licentiam non examinat: cum etiam Oratoribus in declamandi genere tam nomina, quam historias pro commodo suo commutare, atque etiam præter fas quædam in usum suum extorquere concedatur.

STUPOR ET ADMIRATIO. CAP. XXXIII.

QUAM vero Medusam Domitianus Imperator pro pectore est gestare solitus, ut in pulcherrimo ejus sigillo spectavimus, omnino stuporem, quem de se omnibus in negotiis quæcunque tractaret concitatum volebat, significasse tradunt: quamvis nonnulli non alia de causa factum putant, nisi ut patris gestamen usurparet: nam in pulcherrimo Vespasiani signo apud Melinos Romæ, Gorgonem huic pro pectore adpositam aspexit. Alii factum à Domitiano in honorem Minervæ volunt, quod numen id sibi colendum præcipue suscepit: nam clypeus hujusmodi Serpentum horrore præmunitus, in primis Palladi dedicatus erat. Eam Eustathius ideo Glaucopin appellatam censeri scribit, quod ex Poetis nonnulli Dracones Glaucopas vocitarint: quamvis & à formidoloso aspectu dici posse non inficiatur, quod Leones illi, qui præcipue Regii nuncupantur, quosque loco suo inter alia significata symbolum terroris esse ostendimus, Glauci à colore nominetur.

PRUDENTIA. CAP. XXXIV.

NEQUE tamen desunt qui Gorgonis caput pro Minervæ pectore statutum, prudentiæ, uti id superius, signum esse contendant, quæ locum habeat in pectore: qua qui præditi sunt, facile alios confundere, vel imperitiæ redarguere, saxosque quodammodo reddere, ubi adhibuerit, possint. Apud Poetas tamen Pallas Medusæ caput ad incitandum, vel ad terrorem incutiendum præten-

*Nunc quoque ut attonitos formidine terreat hostes,
Pectore in adverso, quos fecit, sustinet Angues.*

*Vel postea
à nomine
oculis, quæ
illi sacra
Caput Me-
dusæ quid
Metam l. 4.
ad finem.*

Idque præcipue cernere est in scuto Herculis apud Hesiodum: quamvis non sum nescius, esse multos qui opus id Hesiodi illius celeberrimi, quippe ut Naso,

Servantis pecudes vallibus Asera tuis,

esse negent: alios qui ad CCL. tantum carmina Hesiodi, reliqua subjuncta ab Aristophane Grammatico contendant, Sane Megacles Atheniensis legitimum agnoscit opus, sed Hesiodo succenset, quod Vulcanum finxerit matris inimicis arma fabricasse. Apollonius Rhodius & Stesichorus Hesiodi omnino esse volent: ait igitur,

*ἐν γὰρ ᾧ μὲν ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
αἰετὸν ἀνασειύουσα.*

Quem

Quem Statius ita secutus est:

*Selle prætendens colla Medusa
Ceu stimulis accendit Equum.*

DE HYDRA. CAP. XXXV.

ERam me jam de his Anguium voluminibus explicaturus, cum majori me obvolutum negotio conspexi. Superat enim Hydra, quæ me ultimo loco aggressa moraretur: quare ope Herculis implorata, ipsam quoque ita confecimus.

SOPHISTÆ. CAP. XXXVI.

*Numeri
multitu-
dini.*

*Novem ca-
pita habentem.*

Æneid. l. 6.

HYDRA significatum, cujus uno præciso Anguineo capite, alia atque alia evestigio repullularent, multi aliis atque aliis modis interpretati sunt: nos ea contenti esse possumus expositione, quam Plato, Euthydemo, posuit, ubi per eam perinde ac per Cancrum, sophisticas ait nugas significari. Hydram Paulanias uno tantum capite præditam scribit: sed enim Pisander Camireus multa illi capita tribuit. Alcaeus ἐννεακέφαλον eam vocat, πεντηκοντακέφαλον Simonides, quem Maro nosse sequitur, ubi dicit:

Quinquaginta atris immanis hiatibus Hydra.

Æneid. l. 1.

Sed enim hi numero usi sunt, multitudinem significante, more Poetico: numerus enim novenarius, neque non quinquagenarius, ex iis sunt, qui multa significant, ut illud apud eundem Maronem, *Quinquaginta intus famula*, pro plurima. Ita ἐνεακῆρα κορώνη, in Arati carmine, pro *multa vivariorum*, quo superius in cauda Scorpii tetigimus; & in digiti commentario, ubi de numeris agitur, latius explicuimus: ubi passim numeri illi recensentur, qui tam apud Graecos, quam apud Latinos pro multitudine usurpantur.

INVIDIA. CAP. XXXVII.

Erichthonius.

Nonnulli ex peritioribus invidiam per Hydrae speciem significari tradunt, ideoque in nullo aëo monstro domitando Herculem magis laborasse, quam ut Horatius ait, *supremo tandem furore mari* comperit. Ea vero palustris fingitur, & è sordido cœno pullulare, quod non nisi in abjecto & lique animo reperiatur: qua de causa Ovidius invidiam in imis vallibus latitare, confinxit: ita reliqua, quæ super ea conscribit, ad Hydrae significatum omnia quadrare comperies. Nam & Erichthonium, quem alii pedes Anguineos habuisse, alii Serpentem illi ad custodiam datum scribunt, invidiam significari nonnulli arbitrati sunt: ea enim post res præclara gestas suboriri solet, & in cordis penetralibus occultari, virulento ad custodiam adjecto spiritu. Atque hoc illud odium est, quod Diodorus ex serpente picto significari tradit.

EDOMITUM A VIRTUTE VITIUM.

CAP. XXXVIII.

*Inrculus
victoriae,
herois no-
stri Christi
victoriam
apta repræ-
sentant.*

Habet & pietas nostra heroes suos, quorum è numero fortissimum illum cœlo intulit, qui satulem Draconem ex urbi subiecto lacu quotidie proflentem, nunc longo voluminum tractu festiva per arva late proserpentem, nunc spiris implicatum collectumque in insidiis per frutices & horulenta gramina latitantem, horrenda interdum lethiferaque die noctuque sibila dispergentem, immani venenosarum faucium hiatu lethum omnibus intentantem, nulloque non die moralium aliequem devorare solitum interfecerit. Non temere hæc literarum monumentis tradita: tamen rem uti gestam Concilia majorum nostrorum actis inferendam veterunt. Videtur enim hæc pictura species unumquemque admonere virtutis, cujus telo fretus illecebras amatorias, quæ dubio procul per Serpentem exprimi consuerunt, sædasque voluptates ex lacu, hoc est, ex infirma fluxaque mollitie mentis emergentes, sinuosis voluminibus, hoc est, variis delectamentorum laqueis manusque pedesque hominum implicantes, arctissimisque vinculorum nexibus obstringentes, nullo timore perculsus summoveere contendat, simulque odium & æstuantia indignati cordis incitamenta: unde rixæ, contumeliæ, calumniæ, pessimæque persuasiones ortæ, magna semper rerum humanarum pernicies.